

BULUŞMA

Mehmet Fevzi YÜCEDAĞ

Bizim buralarda şenlik, festival, gün kutlaması pek olmaz. Son yıllar hariç...

İç Anadolu bozkırlarının tam ortasında; unutulmuş, kaderine terk edilmiş, nüfusunun onlarca katı sayınca insanları ekonomik ve başka nedenlerden ötürü göç etmek zorunda kalmış...

Kalanların çoğu çiftçilik yahut hayvancılıkla geçinen, elleri yüzleri kışın ayazdan, yazın sıcağın yanmış, avuçları yarık, dudakları çatlak, ayakları nasırlı...

Bağrı yanık insanların yaşadığı yer...

Çocukların çocukluğunu, gençlerin gençliğini yaşayamadığı, kızların bacı, erkeklerin kardeş olduğu yerdir buralar...

Arazisi olmayıp, hayvancılık yapmayan gençlerin meslek öğrenemediği, çalışacak işi olmadığı için kahvehanelerde zaman geçirdiği yerdir buralar...

Ama tüm bu olumsuzluklara rağmen insanların bir o kadar sevecen ve cana yakın olduğu yerdir aynı zamanda.

Sıcacık, içten ve samimi dostlukların kurulduğu; komşulukların, akrabalıklar gibi yaşadığı yer...

O eski yüzyıllardan gelen; babalar gibi heybetli, kardeşler gibi candan, analar kadar cefakâr ve çilekeş olan...

Yarım ekmeğini komşusuyla bölüşecek kadar cömert, asırlık geçmişi ile gelecek yüzyıllara kafa tutacak kadar yürekli, doğup büyüdüğüm; hanem, evim, sılam, yurdum, vatanım...

Gemerek...

Bir yerde okumuştum, “İnsanın anayurdu çocukluğudur» diye.

Dediğim gibi buralarda pek eğlence olmaz, çocukluğumuzun tek eğlencesi sinemaydı...

Vedat Tatar, N. Turan Sağırkaya, Z. Tülay Yalçın, Ayhan Mert, Muammer Durukan ve Gemerek Belediye Başkanı Remzi Kılıçdağı olmak üzere bir grup insan son üç yıldır “Gemerek Lisesi Mezunları Buluşma Günü” adı altında bir etkinlik düzenliyorlar.

İlk ikisine katılmadığım bu etkinliğin bu yıl on beş Ağustos’ta üçüncüsü düzenlendi.

Devamının geleceğine inandığım bir buluşma...

Ben yine katılmayacaktım, isteksizdim...

Seyfullah aradı: “Alo gardaş, nörüyon?” dedi. “İyiym gardaş, sen nörüyon” diye cevap verdim. “Hazırlandım ben” dedi Seyfullah. “Hayırdır, neye hazırlandın” diye sordum?

Seyfullah: “Bugün liseliler toplantısı var ya!.. oraya sen de gel; çok güzel oluyor, yıllardır görmediğin arkadaş-

ları görüyorsun, hem de emminin sucuk ekmeği var, çaman bile var!..”

“İyiymiş ama dükkânı kapatmam lazım” dedim Seyfullah’a. O da, “dükkânı kapat, ben seni araba ile alırım” diye cevap verdi.

Geldi aldı, bir arkadaş daha geldi, üç kişi gittik.

Acaba kimler gelmişti, merak için deydim yol boyunca. Seyfullah ve diğer arkadaşla sohbet ederek okul anılarımızı anlatarak Gemerek Lisesine vardık.

Gelen arkadaşlar arabalarını okulun bahçe duvarı boyunca ard arda park etmişti, Seyfullah da arabayı bir kenara park etti, indik, okula doğru yürüdü. Avludan içeri girince biraz hüzünlendim.

Merdivenleri çıktık, ben bir sigara yaktım. İstiklal marşı okuduğumuz yerde çam ağaçları vardı.

İçeri girdik, bakıyorum kimler var!..

İlk Fatma bacımı gördüm, selamlaştık, hoş geldin dedik birbirimize, hal hatır sorduk.

Sonra; Ömer Özcan, Ekrem Sağırkaya, Cemal Akbakla, Bülent Delibayır, Bülent Balçık, Talat Doğan, Uğur Karataş, Ali Yalçın, Kemal Şenol ve Güner Sağırkaya... Kimler yok ki, herkes orda, selamlaştık. Sıcak, güzel bir ortam...

Ben üst kata çıktım, merdivenin soldaki koridorun en sonundaki sınıfa (6-fen-c), yani bizim sınıfa...

Gittim, sınıf değişmiş, sıralar ve kara tahta yok, ortada birleştirilmiş iki üç masa, etrafında sandalyeler..

Arka sırada oturan arkadaşlarım şimdi rahmetli: Osman Akbulut, Hacı Mehmet Toker, Rifat Sağırkaya, Ömer Ünalmiş gözümün önüne geldi, duygulandım.

Hadi Şenol, Yurt Koç, Mustafa Sami Koç, Ahmet Otyakmaz, Alaattin Yelboğa, Yurter Durukan, Memduh Akkoca, Serdar Toker, Aydemir Sarıbek; Nuray, Zekiye, Nazife, Kafıye gözümün önüne geldi...

Sonra avluya çıktık, dizildik yan yana...

Şehitlerimiz ve ölen arkadaşlarımız için saygı duruşunda bulunduk, ardından İstiklâl Marşını okuduk.

Konuşmalar yapıldı....

Başkan Organizeden, fabrikalardan, Kemalettin Bozbek Yeniçubuk'tan bisikletle geldiğini, çoğu zaman yaya geldiklerini ve emminin suçunu anlattı.

Fadime Çatak Köse rahmetli babası Muzaffer Çatak ile bir anısını, babasından okulda yediği dayağı anlattı, rahmetli Muzaffer hocanın iyi bir eğitimci olduğunu ifade etti.

Metin Özmen, Gemerek Lisesinin ilk talebelerinden hatta 1968 yılında ilk boykot yapanlardan olduğunu dile getirdi.

Bülent Delibayır ise sahte bir lira ile emmiyi kandırıp yediği sucuk ekmeği anlattı...

Ben o ara Seyfullah' a yavaşça dedim ki; "Bizim hiç animız yok gardaş"

Seyfullah gülme krizine girdi: "He gardaş he, hiç yok" dedi.

Daha sonra fotoğraflar çekildi okulun merdivenlerinde. Fotoğraf faslı bitince Tülay bana "Ooo hoş geldin arkadaşım, nasılsın" dedi. Ben de ona teşekkür ederken bir hanımefendi yanımızdan geçti, üç dört adım ilerledi, ben Tülay'a "Bu kim" diye sordum?

Tülay bana "Tanımadın mı" dedi.

"Yabancı gelmedi ama tanıyamadım?..

Tülay o hanımefendiye dönüp "Gel, bak! Burda kim var, tanıyacak mısın?" diye beni gösterdi.

Yanımıza geldi o hanımefendi bana baktı ve "Tanıyamadım" dedi.

Birbirimize gülümsüyor ama birbirimizi tanıyamıyorduk.

O zaman Tülay dedi ki; "Bu Fevzi!.. Fevzi Yücedağ!.." Ve bana dönerek

bu da "Muhsine" diye bizi birbirimize takdim etti.

O anı tarif edemem; Muhsine "Vay kardeşim diyerek öyle bir sarıldı ki" ben biraz tutuk biraz çekimser bir duyguyla gayriihtiyari "Bacım" diye ünledim. Boğazımda bir şeyler düğümlendi, hüznümlendim, duygulandım, konuşamaz oldum. Zoraki gülümsüyordum. 1977'den beri görüşmemiştik. Tam kırk beş yıl olmuştu görüşmediğimize.

Ama o da ben de ta çocukluğumuza gittik. Aslında o bana değil abalarıma, anneme, babama sarılıyordu.. Ben de onun Rahmetli babası Feyzullah amcaya, annesi Zekiye ablaya (Kupeli), Ablası Enise ablaya, Güccüğe sarılıyordum.

Ben bacıma o kardeşine sarılıyordu. Aslında ikimiz de birbirimize değil geçmişimize mahallemize, çocukluğumuza sarılıyorduk...

Birlikte bahçeye geçtik o arkadaşlarının yanına ben de Seyfullah'ın yanına gidip oturdum.

Sucuk ekmekler ve çaman geldi önümüze, yedik. O sırada sahnedan bir bağlama sesi geldi. İlerleyen zaman içerisinde halaylar çekildi oyunlar oynandı. Halayda ve oyunda Vedat Tatar ve Faik Karadağ güne damgasını vurdu.

Bu etkinliği düzenleyen emeği geçen kimler varsa Allah onlardan razı olsun...

<https://www.gezivetatilrehberi.com/sivas-ilceleri/gemerek>

